

Kiadóhivatal:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide ezimezendők az előfizetési pénzek, hirdetések és nyilatkozatok.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

NÉP JOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvárott, zárdá-utca. Ide küldendő a lap szellemi részét illető minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban kaphatók.

Restauráció.

Rövid néhány hét még, s egyik kiválóbb sarkalatos önkormányzati jog gyakorlatára gyűlnek össze a törvényhatósági bizottság tagjai.

Bárhol is nagyfontosságú azon kérdés, kik hivatnak a törvények végrehajtására, mert hatástalan válik, a legjobb törvény, ha alkalmazását avatlatlan kezekre bizzák, de hiányait is a törvénynek — nagy részben — pótolhatja az ügyes, az okos, a körültekintő végrehajtás; annál fontosabb pedig ez nálunk, a hol tudvalevőleg a törvények tulnyomó nagy része botrányosan hiányos.

S ime úgy látszik, mintha még a tisztválasztás nagy kérdése sem bírná felrázni a közönséget apathiájából, pezsgő élet, érdeklődés helyett, aluszékony közönnyel találkozunk mindenfelé; annyira nem törődik, a nagyobb rész azzal a mi történik, mintha nem is az ő java forogna kérdésben, mintha mind az a mi történik, öt nem is érinthetné.

Szomorú, nagyon szomorú jele ez az időnek, s ha magyarországi részben meg is találjuk közviszonyainkban, azért teljes mértékig ezt még sem fogadjuk el, mert azok sajnós, majdnem kétségbejött nyomorúságának egyik indokát mi épen ezen apathiában, ezen mivel sem törődésben keressük.

A hol nincs mozgás, ott nincs élet, élettelen testtől pedig ki várhat mást mint rothadást.

És csakugyan viszonyaink jellemzésére található jelzőt alig használhatnánk a rothadásnál; de hát senki, épen senki sem gondolja meg, hogy a rothadás elmaradhatatlanul miasmákat szül?

Akármi terhei legyenek is annak a birtokosnak, akármi nagy legyen egyik, másik bizottmányi tag elfoglaltsága, annyi tehetsége mindenestre van, annyi idejének okvetlen kell lenni, a mennyit a köztgyegek szolgálata megkíván; elfogadni a megbízást s abban el nem járni menthetetlen dolog, talán még erősebb kifejezést is joggal használhatnánk.

„Ugy is akként történik minden a mint az „intéző körök“ akarják; haljuk mértégtől felhozni, hát mi úgy tudjuk, hogy vezetni csak azt lehet, a ki vezetni hagyja magát s így ha jogosulatlan, indokolatlan befolyást, hatalmat gyakorló, intéző kör léteznék, ennek ismét csak a közönség volna az oka. Támogatni a helyes törekvéseket, ellensúlyozni, sőt meggátolni a ferde irányú kezdeményezéseket ez szerintünk a mit tenni kell, de félre vonulva duzzogni, ellenzékét képezni otthon négy vagy hat szem között, de az érvényesítést soha meg sem kíséreni, ez alkalmas lehet ugyan esős időben agyonütni az unalmat, de a köztgyegek tekintetében valóságos bűn.

Mindent tán mi mondhattuk el leginkább azon vesztély nélkül, hogy szándékunk félremagyarátassék, mert minden mozgalmat megelőzőleg nyilatkozatunkat megjelöltük, hogy nagyban egészben barátjai vagyunk a stabilizációnak, hogy becsülettel eltöltött eddigi szolgálatot oly érdemnek ismerjük, melynek szükségképpen kell az újra megválasztást eredményezni; de mindenesetre választást értettünk, nem pedig azon kényszerhelyzetet, melyet találunk; tudunkkal pályázók csak két állomásra jelentkezett, s ezek is kolumnális hivatalok, de hát merre van megyénk fiatalága?

avagy oly haszontalannak tartja meggyéje, tehát legközelebb rokonai, barátai, ismerősei érdekeinek szolgálatát, hogy jelentkezni sem érdemes? S e jelentkezés hiánya — akkor midőn a leg-híványabb állami hivatalra is özőnlenek a pályázók — még sokkal kirívóbb jelensége beteg viszonyainknak, mint maga a választók közönye. Ha ez így megy tovább, akkor az önkormányzat eltörlésére törvényt sem kell hozni, aszkóiban vesz az el. Megyénk értelmiségét, kiterjedését tekintve az volna az egészséges állapot, ha egy-egy szolgabíró segéd, vagy aljegyzőségre ketten hárman is jelentkeznenek, jelentkeznének oly fiatal erők, kik idővel mint szolgabírák, árvaszéki ülnök s elnökök, ügyészek, főjegyzők s alispánok növelnék az özők azon díszes sorát, kik a köztgye szolgálataiban öszültek meg, kiket a mai kor is hálás emlékébe tart, s kiknek érdeme, hogy az önkormányzat azzá lett a mi volt, a szabadság bástyája a közboldogság előmozdítója.

Tántoríthatatlan meggyőződésünk, hogy Magyarország s önkormányzata oly azonos, oly elválaszthatatlan fogalmak, miként az utóbbi megszüntével beáll az előbbire a feloszlás processusa. S miután meggyőződésünk az is, hogy az önkormányzat elvét teljességében csak a közöny döntheti meg, nem tehetjük, hogy az arabbal kit meglep a pusztá mérges öldöklő szele, mértégre sem gondolva megadással várjuk a bizonyos halált, hanem oda kiáltjuk a favágónak, ki ömaga alatt vágja az ágat; Vigyázz mert akaratlanul is önyilkossá leszel!

A névmagyarosításokra vonatkozólag a belügyminiszter a névváltoztatásokkal járó visszaélések megszüntetése végett rendeletet bocsátott ki a törvényhatóságokhoz, mely szerint a területükön lakó egyének által ezután eszközözendő névváltoztatások minden hatóság- és hivatalnál bejelentendők. Ezen intézkedésre a kormányt főleg azon sok nehézség indította, a mely az adóízeséknél felmerült. Ugyanis valódi zűrzavart okozott az adóhivataloknál a sok névcsere és igen sok esetben egy név bírója kétszeresen lett megadottatva: mert valaki épen azt a nevet vette föl s az ily módon támadt réltreértések miatt támasztott reklamációkat alig győzik elintézni a pénzügyminiszteriumban. Ime lassan-lassan kibújik a szeg a zsákból, a zsidó hazafiasága oda lyukad ki, hogy a névmagyarosítással gesseftet csinált s a rebachot felvette kézpénzben, róván saját adóját, saját kötelezettségeit ezután más nyakába; de a közleményből megtanulhatjuk még kormányunk atyáskodását is, nem azért látta szükségét az intézkedésnek, mert a közönség egy unemű zaklatása keletkezett, hanem csak azért mert közgeinek dolgát akarja apasztani, nem azért akarja a tehordó állat terhét kevesbiteni mert leroskad alatta, hanem azért, mert a hajcsárt sajnálja s ezt a rakodással járó munkától kiméli meg.

A gépgyárosok új-nál-újabb, jobbnál-jobb gépeiket hirdetik, a közönség olvasva a nagyhangú reklámokat, a gőz és villanykorában különben is hajlandó lévén mindent elhinni, másrészt attól is tartván, hogy ha valami csuda jó masinát megszerez, szomszédja a következő héten már egy még csudálatosabbal fogja le! képtelenségeket kíván, a természetessel nincs megelégedve. Így történt, hogy egy gazda a napokban már arra fákadt mikép ő csak olyan szőlőprést vesz meg, melylyel két termést lehet kiperéselni. — Jó lenne biz az, kivált egy kis szük természetben; aztán ha ehhez még olyan cséplőmasinát is találunk fel, mely egy számból két kalászt áldását tudja kisseríteni, akkor megélünk kormányunk gazdálkodása s a zsidók daczára is — talán.

A horvát ügy tárgyalása alkalomával azt mondta egyik minister hogy azért

kell a magyar feliratos cimereket eltávolítani mert azután majd meg tudjuk valóban ez volt-e okozója az ingerültségnek, meg is történt kirándultak sippal, dobbal a nagy parádéra, s hogy az öröm teljes legyen nem csak a nemzeti színeket vakarták le, de a magyar állam-eszme nagyobb dicsőségére szépen el is fújták hogy „O du mein Oesterreich.“ No hát ha ebből még nem tanulta meg a ministerium hogy mi bántja a horvátokat, olvassa el most a petrinjai kir. tszék ama határozatát, melyben a zarargókat azért menti fel, mert e szó „magyaros“ (magyarbarát) igazság szerint annyit jelent: hazaáruló, gazember et cetera, azon óta tehát melyben egymást buzdítják, hogy üssék a magyarokat, úgy értendő, üssétek a gazembereket, most állíthat a kormány ki egy újabb bandát s el is fújathatja magának az „O du lieber Augustin“-t.

Arany regula

vagyis hogyan segíthetsz magadon az uszorás-kodás és zsidó részede ellen?

Hát ugy, hogy:

1. Ne üzz kereskedést egy uszorással és zsidóval sem. Ha fölösleges pénz van add ki jóra való keresztény társadnak jelzőlogra, vagy vigyed egy takarékpénztárba, de ne kölcsönözz pénzt olyan gazdának, a kinek küszöbét csak egy sacheró zsidó is átlépi. Szántó földedet, marhádat egyenesen valamely becsületes embernek add el. Te mindig nyersz, még akkor is, ha kevesebb pénzt kapsz is, mert nem lesz dolgod hunefutokkal, és ezzel már sokat nyertél. Ha valamit vásárolni akarsz, vásárolj be valamely derék kereszténynél. Ő talán többet követel tőled, mind a zsidó, a portéka azonban annál jobb. Ha már valakinek nyereséget kell csinálni rajtad, jobb ha a te hitedből való az, mint egy zsidó.

2. Mindig eszedben legyen, hogy nem kölcsönözz pénzt uszorás zsidótól. Még egy fél garast se végy így el, se ne tartsd meg azt házadban, ha kölcsönvetted. Menj inkább valamely becsületes szomszédodhoz, maradj meg a takarékpénztárak mellett. Derék emberek mindig kapnak pénzt, Szégyen, gyalázat az, ha kereszténynek a zsidó lábai előtt csuszna-másznak, hogy egy pár véres forintot kolduljanak ki tőle. Jobb hogyha a magad saját két lován jársz, mint haton, a melyek közül egyiket árát a zsidónak nem fizetted meg. Tán azt mondod ugyan: csak szükségemen akarok segíteni, majd megint zöld ágra vergődöm. Hiába való beszéd! Amit most mondasz, azt előttem már ezrek mondták, a kik most tönkrement emberek. Ők olyan okosok voltak mint te, gazdagabbak mint te, oly derékek mint te, és ma szegény ördögök. Az uszorással ugy van az ember mint az ördög: ha az ember a kis ujját nyújtja neki mindjárt az egész ember az övé.

3. Mindig eszedben legyen, hogy semmi irás alá nevedet nem írod mindaddig, míg egy okos ember egy barátod az irást nem olvasta és pontosan át nem vizsgálta. Öreg emberek, a kik valamire vitték dolgukat, alig hogy rávehették arra, hogy valamit aláírjanak. Ezeknek az öreg embereknek igazuk van. Egy névalírás — s több nem kell arra, hogy a gazdag ember koldusbotra jusson, a legbecsületesebb az akasztófára, a legderékabb a pokolba kerüljön. Névalírás által adták át valaha magukat gonosz emberek az ördögnek. Ha valaki vért köti le az ördögnek, akár jószágát az uszorásnak: egyre megy, ő el van veszte. Mindenekelőtt azonban ovakodjál és váltót alá ne írj. Ti gazdák hozzá ne nyuljatok váltóhoz; kétélű kard ez, és a legtöbb ember új-tát metszette meg azzal. Az első váltó

rendesen az első lökés a bekövetkező tönkrejutáshoz.

Kedves polgártársam! véss jól emlékezetedbe e szabályokat, tartsd meg igazán, cselekedj azok szerint, pedig nem is valami nehéz, hogy megtegyed, csak akarnod kell, s meglássz boldogulsz.

Tudnivalók.

A vlaseniczai ker. orvosi állomásra hirdet a közös ministerium pályázatot, az állomás évi 900 frt fizetés 200 frt lakpénz és 200 frt pótlék javadalommal van egybekötve. A pályázóknak az orvos-tudori fokozaton kívül, a tisztí főorvosi vizsga, vagy az állatár-ványtan és állat egészségrendőri vizsga sikeres letételét és nyelvismeretüket, különösen pedig egy szláv nyelv bírását kell igazolni, továbbá egészségükről hatósági orvos által kiállított egészségi bizonyítványt bemellékelni. A pályázati határidő f. é. november hó 1-ig tart, a felszerelt kérvények a serajevói országos kormányhoz intézendők.

A hadsereg altisztjeinek al-sőbbrendű bírósági hivatalnoki állomások betöltésénél csak ez esetben adathatik előny más pályázók felett, ha az állomásra teljes képesítéssel bírnak, e végből az igazságügy-miniszterium elrendelte, hogy azok, kik irnoki állomásra alkalmaztatni kívánának kötelesek 3 havi próbaszolgálatot teljesíteni. — E végett a kir. tszék elnökéhez kell folyamodni. A próbaszolgálat ideje alatt díj nem jár, de a teljes vagyontalanok lehetőleg díjnoki minőségben fognak alkalmaztatni.

A Somogy megyei jegyzők és körjegyzők egylete Kaposvárott a városház helyiségében f. évi november hó 4-ik napján délután 4 órakor közgyűlést tart.

— Meghívó. A somogyvármegyei régészeti s történelmi társulat folyó évi november hó 5-én délután 4 órakor, a megyeház szokott helyiségében, az alapszabályok értelmében nyilvános üléssel összekötött választmányi ülést tart, melyre a választmány tisztelt tagjai, főleg a társulat jövőjét érdeklő fontos dolgok megbeszélése végett, tisztelettel meghívó-vatnak s a megjelenésre kéretnek. Kaposvárott 1883. évi október 21-én elnöki megbízásból Melhárd Gyula, társulati titkár.

Hogy áll a világ.

A mult két héten egyik miniszter változási hír a másikat érte, Spanyolországban s Franciaországban, azután Szerbiában s a Bolgároknál mindenütt új miniszterium alakult vagy legalább a régi megújult; ugy látszik azonban, hogy a változások nem elvi hanem csak személyi változások; az új emberek a régi nyomdokába léptek, folytatják a mit azok jól rosszul megkezdtettek.

Portugálban azonban a minister-változásnak aligha komolyabb háttere nincs mert onnét a minister-változásokkal egyidejűleg zavargásokról is érkeznek jelentések, melyeknek okát az elviselhetetlen terhekben jelölik meg.

Franciaországban Ferry miniszterelnök oda dobt a kesztyűt a radikális párt-nak, helyes volt-e e lépés vagy sem, azt csak a jövő fogja megmutatni, annyi bizonyos, hogy a miniszter fellépése a szélső pártiakat csak ingerelte, s visszavonást idézett elő, melynek első jelensége azon indítvány ismétlése, mely az Orleánsi herczgek vagyonának elkobzását, s Franciaországból való kitiltásukat követeli, pedig a francziáknak ugyan nincs szükségük arra, hogy otthon is hajba kapjanak, egyedül állanak ma barát, szövetséges nélkül, nyakukon a tonkingi háborúval, melynek kimenetele fellette bizonytalan.

Berlinben e hó 18-án kezdődött a városi képviselők választása, melyre egész Németország figyelme irányult, a harc mely itt foly dióhéjban hü képe a küzdelemnek, mely egész Németországot oly élenként foglalkoztatja. A demokracia örve alatt sikerült — mint annyi más helyen — itt is a zsidóság-nak nem csak tul súlyra vergődni, de valóságos parancsoló áliást elfoglalni; ez ellenébe most először lépett fel testületileg az antisemitismus, s daczára annak, hogy a zsidók a pressió minden nemét felhasználták, már az első alkalommal sikerült nyolcz helyből öket kizsoritani.

Oroszország megfeszített erővel folytatja harczias készülődéseit, e mellett pedig rendkívüleg erősíti határait, legújában Kow-

not emelik első rendű erősséggé, a várost egy mértföldnyi kerületben váracskokkal övedzik, melynek emelésén ezer száma dolgoznak a munkások. A nihilisták is új életjelt adtak magukról a császár halálát hirdették ki.

Ausztriában következetesen folyik az iparügy rendezése, egymás után választjuk meg a különféle iparágak társulati elnökeit, miután az Ausztriában így történt most már talán mi is remélhetjük hogy történik ez irányban nálunk is valami, mert hát nálunk az első kérdés ha valamit akarunk mit szól hozzá a »német« s miután ez saját otthonában igent mondott most már csak a zsidóval kell végeznünk.

Bécsben összeültek a delegációk tagjai feldieserik egymást, azután következik a »fizess!« A legutolsó napokban az egyesült ellenzék tagjai kijelentették, hogy nem vesznek részt a tanácskozásokban, mi eddig is kár volt, mert ha akartak volna is tenni valamit akkor se tehetek volna, így működésük nem volt más, mint komédia; s az lesz mindig miga mi álláspontunkra nem állanak: »semmi delegáció, végezzék az osztrákok a maguk, s mi is a magunk dolgát.

Az előfizetőkhez!

A »Népjog« rövid pályafutás alatt oly tekintélyes számu olvasót gyűjtött körébe, hogy ma már bátran, álszerénység nélkül elmondhatjuk, miként lapunk a közönség kedvenoz lapjává lett; jól tudjuk, hogy e siker abban leli magyarázatát, hogy mi a közügyekről szólva a magyar nép nyelvén, annak szíve szerint beszélünk, oly bajokat kivánva orvosolni, melyek legmélyebben rágódnak népünk élet érdekein. Mi e részben az érdekből nem sokat csak annak elismerését kívánjuk magunknak, hogy a mit sokan titokban éreznek ugyan, de kimondani nem mernek, mi nyíltan, férfiasan elmondjuk minden héten, nem törődve oly érdekek megsértésével, melyektől oly sokan irtóznak, mert tudjuk, hogy a mi munkánk és áldozatunk a közjóknak kamatoz, ha most nem, a jövőben.

Ámde vállalatunk a közönség szellemi és anyagi támogatására szorul, e nélkül nagy feladatunknak megfelelnünk nem lehet.

A »Népjog« terjedése, olvasóinak megrendelőnek szaporodása pedig mindig nagyobb és nagyobb anyagi terheket rak ránk, s valóban nagy erőfeszítéssel felelünk meg azoknak, mert tudjuk, hogy elveink terjesztésére elvált kötelességünk szent kötelesség, melynek meg kell felelnünk.

Arra kérjük tehát a »Népjog« t. közönségét, könnyítse meg e terhet nekünk azzal, hogy a lap megrendelése folytán vállalt kötelességét pontosan beváltva, minket a »Népjog« ki-

dásának anyagi terhétől megmentsen. Így az anyagi gondoktól szabadulva igérjük, hogy kettőzött eréllyel fogunk a munkához, hogy a t. közönség kívánalmait legnagyobb mértékben kielégíthessük.

A »Népjog« szerkesztősége és kiadóhivatala

H I R E K.

— Csak nemrég jelentettük Tallián Gyula szolgabíró ur kedves és szeretett nejeinek elhunytát; akkor őszinte részvétünk egész mértékével osztoztunk a vigasztalhatlan férj emésztő bánatában, ki az elhunytban szerető nejét s kedves kicsinyeinek gondos, jó anyját vesztette. Azt hittük, hogy a Gondviselés, ha erős próbára teszi is a jó lelkeket, csapásai-ban mértéket tart s nekünk sem lesz alkalomunk egyhamar a sorsnak újabb csapásáról értesülni, mely a mélyen ujtott családot, rokonságot érje; ma ismét előtűnt a gyászjelentés, hogy Tallián Gyula napa, anyátlan gyermekeinek nagyanyja és szeretett alispánunk Csepán Antal ur edes testvére özvegy Szerdahelyi Ferenczné asszonyság is elköltözött szeretett leánya után, itt hagyva szerető testvérét, gyermekeit, vejét unokáit, gyászoló rokonait gyászban, szenvedésben, fájdalomban... Valóban megrázó tragoediája az anyai szeretetnek! Az anyai, ki elveszti kedves gyermekét, kinek boldogságában, családjában gyermekeiben anynyi örömeteljes megnyugása volt, nem bírja ki a végzet sújtó csapását, mely oly sok jótétet, oly sok boldogságot tett tönkre, érző szíve dobogását megszünteti a mérhetlen fájdalom tuláradó érzete, s elköltözik edes gyermeke után, kit, oly nagyon szeretett, s ki egyetlen egyszer okozott neki fájdalmat — igaz, hogy elviselhetlent — halálával. Akiiket pedig itt hagyott, azok viselik a kettős fájdalom súlyos terhét; mi, kiknek a gyászoló igaz tiszteletünk tárgyai, ily fájdalom megvizsgálására nem találunk szavakat, de e szomorú alkalommal is emlékeztetbe hozzuk, hogy részvétünkkel, az egész közönséggel, melyet képviselünk, osztozunk abban. A családi gyászjelentés következőleg hangzik: Szerdahelyi Antal és neje Kaprinai Matild, vizeki Tallián Gyula, és gyermekei Ilona, Mariska és Virgilia maguk, valamint számos rokonok nevében megtört szívvel jelentik edes anyjának, illetve napa és öreg anyjoknak özvegy Szerdahelyi Ferenczné született Csepán Amália asszonyságnak folyó hó 24-én d. u. 1 órakor a halotti szentségek ájtatos felvétele után, életének 74-ik évében, tüdőlobban történt gyászós kimúltát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 26-án délután 3 órakor fognak Kutason a közös sírkertben örök nyugalomra tétetni, az engedelmű szentmise áldozat pedig f. hó 31-én d. e. 9 órakor Kutason a mindenhatóknak bemutatni. Kelt Kutason, 1883. okt. 24-én. Áldás és béke hamvaira.

— A választási mozgalom megindult, többen itt Kaposvárott e hó elején értekezletre gyűltek össze s abban állapodtak meg, hogy a járásek egyenkint értekezletre összehívassanak, s ekként a köz kívánat iránt tájékozás szeressék. Ily értekezletet ez ideig Kaposvárott a városban, a kaposvári járásban, Szigetvárott, Igalon és Csurgón tartattak, mint értesültek a Lengyel-titok Atádon,

holnap Marczali s Tabon pedig 29-én fognak tanácskozni. Sajnosan feltűnő jellege ez értekezleteknek, hogy a közönség kevés érdeklődéssel viseltetik a történések iránt; eddig általánosságban azon nézet nyilvánult, hogy a ki a tisztviselők közül eddig helyét kellekőképen betöltötte újra megválasztassék. Az eddigiekből látva erősebb küzdelem csak a tiszt ügyézi s az árvaszéki elnöki állomásokért lesz; az előbbire ifj. Folly József, dr. Andorka Elek, az utóbbira Miklós György s Bosnyák László uraknak van majdnem egyenlő pártjuk, természetesen hogy ez választásig többféleképpen módosulhat, némileg biztos irányt fog nyújtani, azonban az értekezletet küldötségének november hó 4-én tartandó tanácskozmány alkalmával megállapodása. Szállongó hír után közöljük, hogy az esetre, ha dr. Andorka Elek választatik meg tisztí főügyésznek Bárány Gusztáv az alügyészséget fog pályázni, s megválasztása esetén főispán ur által tb. főügyésznek neveztetnék ki.

— Következő gyászjelentést vettük: Kopits Nep. János saját, ugy gyermekei Jenő, Irma és János, napa öz. Babochay Györgyné, sógorneja Babochay Izabella férj. Ungváry Károlyné, sógora Babochay Kálmán ugy számos rokonai nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelenti, hogy forrón szeretett neje, illetve anyjuk, leánya, testvére és rokona Babochay Mária életének 35-ik boldog házasságának 15-ik évében, hosszas betegség és a vizsgálat szentségek ájtatos felvétele után, f. hó 25-én reggeli 4 és fél órakor kiszenvetett. A boldogult hült tetemei f. hó 26-án délután 4 órakor, a Teleki-utca 3-ik számú házból fognak örök nyugalomra tétetni. Az engedelmű szentmise áldozat ugyan f. hó 27-én délelőtti 8 órakor fog az ezek urának bemutatni. Kaposvár, 1883 Október 25-én. Áldás és béke hamvaira! Igaz részvételt értesülünk tisztelt polgártársunk Kopits Nep. János urat és családját ért ezen fájdalmas csapásról: ő szeretett nejét, gyermekei gondos jó edes anyjukat vesztették az elhunytban. Nem nagyon régen vesztette el polgártársunk szeretett leánykáját, s így ez újabb csapás feljutotta a már hegedni kezdő sebeket és most a kettős, a leverő bánat nem magában áll. A részvét általános, mert a becsület és igaz emberek fájdalma mindig részvétre talál a szivekben. Adjon Isten tisztelt polgártársunknak erőt, hogy a sors e megámíthatatlan csapását keresztényi türelemmel viselhesse.

— Szalay Imre orsz. gy. képviselő ur kishegyi szőlőjében oly bertermés van az idén, minő ritkítja pártját; láttunk oly vágókat, melyek valóságos csudának beillenek mai nap-ság, midőn mindenki gyenge természetű panaszokodik. El kell ismernünk, hogy a szőlő kiváltképpen azon gazdasági ág, hol a szorgalom, befektetés és szakértelem legjobban kifizeti magát; ki kételkednék menjen el Lollére, érdemes a fáradságra és Szalay képviselő ur szőlőjében megláthatja, hogy miként terem gond és értelmes kezeléssel a örökké gáncsolt klévner és sárféher. Egy kis hold asztali fajokkal beültetett szőlőről 500 frt ára asztali szőlőt adott el a képviselő ur kereskedőnek, ki leküldte embereit, megszedette el is pakolta, el is vitte a maga költségén s az eladónak csak az 500 frtot kellett felvennie. Ő borait Szalay képviselő ur a minta pince közvetítése útján adja el nagyrészen, és pedig drága áron: ezen körülmény és az a 8—9 ezüst

és aranyérem, melyeket különböző bor kiállításokon nyert borairal, s melyek között olyan is van, mit Bordeauxból a vörösborkor hazájából vörösborkal nyert, arról tanuskodnak, hogy Szalay Imre nemcsak mennyiségére, de minőségére is kitűnő borokat természet. Oly példa ez, melyet sok bortermelő, ki alkalmas talajjal pénzzel rendelkezik, maga hasznáért is követhetne, s egyuttal gyarapítaná a nemzeti vagyon.

— A csurgói ref. főgymnasiumnak VIII. osztályává történt kiegészítése alkalmából vallás és közoktatási miniszter ő nagyméltósága a következő leiratot intézte ntisz. Körmendy Sándor ref. esperes úrhoz. Vallás- és közokt. magyar királyi miniszteről 28385. sz. A b. somogyi hely. hitv. egyházmegye elnökségének. Ft. uraságod által f. é. augusztus 23-ról 7046. sz. a felterjesztett jelentésből örömmel tudomásul veszem, hogy a csurgói eddig 6 osztályu hely. h. gymnasium a jelen 1883/4. tanévvel nyolcosztályu teljes gymnasiummá egészítettet ki. Örömmel üdvözlöm e tény. mint országos középiskolai oktatásügyünk folytonos emelkedésének egy újabb tekintélyes mozzanatát. Felkérem ft. uraságodat legyen szives ezt a b. somogyi egyházmegye elnökségének azzal hozni tudomására, hogy egyidejűleg intézkedtem e változásnak egy a többi közép iskolák s az egyetemek és műegyetem, mint a közönség tudomására juttatása iránt. Budapest, 1883. szeptember hó 30-án Trefort.

— A kaposvári műkedvelő társaság f. hó 27-én a »Korona« termében táncz és társalgási estélyt tart; hisszük, hogy a kaposvári művelt közönség tömeges megjelenésével fogja buzdítani azon társaság jóakaratu törekvését, melynek az elmúlt jobb időkből oly sok kellemes éjj emléket köszönni. Különbem nem is látjuk át azok aggodalmát, vagy talán egyéb okait, kik a műkedvelő társaság mozgalmaival egy idő óta helytelenítik, s a közönségre hivatkozni szokott mulatságok élvezetét meguntá. Mi tagadjuk ezt, sőt azt állítjuk, hogy most van legjobb idő arra, miképp a társaság mozgjon, életelt adjon: mert a társasélet a közelgő restauratívolytán lethargikus szunyadásából ki van zavarva, s az emberek szivesen részt vesznek mindenben, hol egymással találkozhathatván, megmutathassák felebarátaink arcuk azon nyíjasabb kifejezését is, melyet legtöbben ily különös alkalmakra tartanak fen. Ámde a véletlen és az alkalom sok jónak szülő anyja, az eddigi ellenszenves alakok találkozáván, a szükség folytán kissé barátságosabb szót váltanak, s belátják, hogy tévedtek, mely tévedésüket egy életem keresztül tartó barátsággal, vagy csak jó akarattal corrigálják ki. Sok ember érzi szükségét egy kis kellemes társas szórakozásnak: miért ne adjunk alkalmat erre mikor az élet oly sok busulni valót nyújt. Örömmel konstatáljuk tehát, hogy a m. k. társaság estélyeinek sorát megkezdte, s ezzel egyuttal figyelmeztetjük a közönséget, hogy az alkalom meg van adva a társas élet élénkítésére, adja meg tömeges látogatásával a társulat buzgóbb tagjainak az elismerést. A tag urakat pedig figyelmeztetjük, hogy ne csak táncestélyeket rendezzen, de vegye elő a régi módit, tartson szini és zene előadásokat is: az anyag, jobban mondva a működk ma is szép számmal vannak, csak ki kell őket keresni, a mi természetesen a lefiatalabb s legmoz-

T Á R C Z A.

Holdvilágos éjjelen.

—G—r után. — (Folyt.)

„Természetes! de hát mit nyertünk vele? semmit. Azelőtt kövér bünösöket égetünk, s nem hiszi ön mennyi komikus scenák fordultak elő, most ott állnak az unalmas gázlámpák századok óta, s terjesztik unalmas monoton világlukat.

A petróleumot tehát nem égetik kérdezi a tanító, kinek régen fejében járt már, hogy an tehetne petróleum lámpára szert.

Tízfelül használjuk már évezredek óta mondom, egészen ferde fogalmunk vagyon az embereknek igen sok dologról; vannak, kik azt hiszik, hogy én gazembereket, a hunczutokat magammal viszem a pokoiba, pedig de hogy, azoknak szépen gondját viselem, hogy semmi se érje őket itt a földön, már csak a példa kedvéért is. Nem hiszi? Nézzen csak körül a jó emberek elhalnak a rosszak megmaradnak, a kik éppen sokat kívának a pokol fenekére, az mint ha csak örök életü volna, mert hát ezek csak hadd futkozzanak minél tovább, ezek hintik a gyűlölség magvát, csinalják a háborúságot, az elkeseredést, s végre mégis csak hozzám térnek, nem vesztém én el azokat, ugyan hát miért sietnék értük.

„Csodálatos“ szól András inkább magával mint társával beszélve.

„Ezt ön csodálatosnak tartja?“ mosolyog az ördög.

„No, nem épen“ sohajt emberünk „csak eszembe jutott néhány példa, mely az ön szavait látszik igazolni. Csak azt gondoltam, hogy ön tisztelt uram — itt egy kissé, zavarba jött András, mert nem volt tisztába magával voltaképpen, hogy cimezze az ördögöt, mert hogy a mai világba éppen csak ő neki ne

legyen semmi czime mikor az árendás zsidó is nagyságos urnak hivatta magát a szomszédfaluba, azt nem igen lehetett elhinni.

„Nos“ szól az ördög látván a tanító akadozását „mondja csak nyíltan őszintén mivel szolgálhatok.“

„Kérem“ szól András, kit az ördög keszséges ajkalkozása újra megijesztett, csak-csak nem tudtam hamarjában eltalálni, hogyan cizimezzem önt.“

„Ez nagyszerű, ez isteni“ hahotázott az ördög, „hát miért hiszi, hogy engem cizimezni kell?“

„De hát hisz“ czim nélkül, tisztességes emberrel csak nem lehet beszélni.

Persze, hogy nincs czimem? ugy-e azt gondolja ön, s higgye el sokan vagy kik hasonlóul gondolkodnak, még saját öreganyám is, a kinek különben bizon van elég esze, egy időben azzal kizozott, hogy neveztessem ki magamat vala merre belső titkos tanácsos, vagy éppen számfeletti miniszternek, de hát nem tettem, ezt az előnyömet az emberek felett már csak megtartom, nem kell nekem semmi czim, már csak azért se, mert kellemetlen volna nekem, ha czimem után elcseserelnének; ördög vagyok semmi más, nevezzen engem tehát így, ha pedig éppen meg akar minden áron cizimezni, hát mondja, mit bánom, ördög ur! No de hát ön akart előbb valamit mondani, mi volt az?

„Igen, igen, csak azt gondoltam, ho y csodálatos, ha ugyan vannak, kik az ördög létezését tagadják, s ime most itt áll előttem.“

„Hát mit tesz az az?“ szól az ördög megvetőleg, Ezer s ezer ember van, a ki tagadja az Isten, változtat az bármit is a világ rendszerén? Az előtt régen azt hitették, hogy a föld mozdulatlan a nap pedig keletről nyugotnak megfutja ntját, így volt ez azért? nem volt, a nap állott a föld pedig kiszabott útján haladt évezredekem keresztül, s az ördög is

járni fog a földön; mint járt is akár hiszik azt az emberek, akár nem. Barátom azért megismernek engem mindenkor s nem is tagadnak meg.

„A mint én látom“ felel közbe András fejét vakarva, „még az ördögnek is jobb dolga van, mint nekünk szegény tanítóknak, olyanok vagyunk mi, mint a kűszöb, melyet a leghitványabb is keresztül lép; pedig mi vagyunk hivatva, hogy a jövő nemzedéket neveljük!“

„Csak magatok vagytok az okai, ha így van, azért soha se panaszkodjatok.“

„Mie kérdezi András csodálkozva.

„Igen, igen t s senki más“ erősíti az ördög, „miért tanítjátok a gyermekeket még másra is mint alázatossá s vak engedelmességre, miért nem veritek fejökbe, hogy csak az az igazság a mit felülről igazságnak mondanak, hogy mertek magatok gondolkodni, mikor előljárótok azért vannak, hogy helyetted k gondolkozzanak; miért nem gyakoroljátok magatokat a hajlongás a hízlegésbe, s miért nem csepegtetitek ezeket a nemes erkölcsöket tanítványaitok fogékony szívébe s elméjébe? Általában miért akartok ti magatok is többet tudni, mint szerény állástokhoz illik.“

„De hát hiba, bün az uram, ha az ember igekezik minél többet tanulni, avagy egyáltalában van bizonyos határ, melyet a tudásban meg kell tartani?“ szól András álmétkodva.

„Hát persze hogy bün edes uram,“ mond bólogatva az ördög, „többet tudni mint valakinek állásához illik, elhisszem azt, inkább innen maradni a megengedett határon, mint túl menni ezen, ez az igazi életbölcesség, mit ti oly könnyelműen figyelmen kívül hagytok; tanítjátok a történelmet, hát szükség nektek magatoknak is tudni mi történt valóban? de hogy szükség, elég ha ugy tudjátok a mint föllebbvalóitok előírják; különösen emeljétek ki a fejedelmek vitéségét, bölcsességét, jóság-

gát, igazságosságát, hogy a tanuló jó idején hozzá szokjon e fogalmakhoz. Kértilni kell, ne hogy a gyermek arra tévedjen, hogy a történelem hőseit, a republikánus erények példányképeit, most élő s szereplő emberekkel összehasonlitsa; e czélra a legalkalmasabb a mytologia, mert ez és a történelem, azután a tanuló agyába mintegy összeforrnak. Mindent el kell követnetek, hogy az önálló gondolkodást éllhetlenné vétegyék; szoktassátok a tanítványt jó idején ahhoz, hogy az mind igaz, mind helyes, mind üdvös, a mi az előljárótoktól a hatalomtól származik, hogy az alati való kötelessége, a honpolgár dicsősége abban áll, nem gondolkodni a parancsolatok törvényessége helyessége felett, okosabb emberek végezik azt el mint ti, hanem feltétlenül teljesíteni azokat; mind ebbe nagy segítségekre lehet, ha jó irányu költemények könnyűleltű megtanulására szorítjátok magatokat, ebből minél több, annál jobb.

„Az Istenért uram“ kiált András „hisz ez az egyenes ut a nép elbutítására, szerencsétlenné tételére.“

„Ne beszéljen ön ily oktalanságot, nem elbutításról, hanem a mai kor színvonalára való emelésről beszéllek ön; No de hagyjuk el, — igaz — önnél a napokba iskola látogatás lesz, nemde?“

„Kétségkívül“ felel a tanító bámulva, „de hát hogyan tudja ön ezt?“

„Hát miért ne tudnám? Ön nem haragudna ugy-e, ha Nyomorfalva helyett jobb állomásra tehetne szert?“

„Hogy is lehet ilyet kérdezni?“

„Jó hát megtette-e előkészületeit?“

„A mi tölem teltett igen,“ mondja András, „szabadság harcunk történetét az utolsó gyermek is tudja, a magyar nyelvben, alkotmánytanban is megfelelőleg előhaladtunk.“

Az ördög hasát tartva röhögött e feleltre, „megbolodult ön egészen, szabadságharc,

gékonyabb hogy ök jeles — Bo — «Korona» ve — A nem épp csak néhány de az előad nyerte meg t toknál tiszte sokkal külön éppenséggel ember, kit redivivus r darabjaival liájába tart

— Tá — nünket, hogy fiatal ember vidámitotta dalmi életet tánczestély a rekkel és cso mében volt a a köztisztele Koch János estre 8 óra elfogadva a a Rákóczi h helyet a szin nyen. Ekkor tott határtat tig. Az este kező hölgye saságában je Szigethyné, a Szillból, Lujza k. a. Iuréné s n Antalné Iru

— Va — küldött föl a frene Press tője Szalay getelenség“ c értésnél a l ták a fogalr hagma szaték azért, m küldetett. mentárral helyesen — valódi állás miként a le sük, de te czáfoltatlan ségnek, mel mert ez n van. Mondj olyan ember más ember natny indu mert az vé mondjuk: l lenség“ ba az azt, s ha mert az ant tönkre, de táplálja ne keresztény élni nem le

— A — viselő, jele hogy Léva biztosító t alkotmány az örültek ha már ily inkább áll rákmagyar teljesen el tassa mag küli tanuló „De a gyermek koztatom.“ „Mit meg, hogy magáról s dom nem b „His kőbe is,“ s zsehből k „Későre jó látásra B gedelmess

E p messe And is visszafu futva a ti András lá hült helye A te völgyből mekkora Bizo egészen, k munkához borzongás keltett? F sötét alak elhagyott, lehetetlen a hogy m

gékonyabb tagok feladata; mutassák meg, hogy ők jeles elődök méltó utódai.

— Bosko redivivus városunkban idős a «Korona» vendéglő termében produkálja magát. A nem éppen nagy számú közönség bizony csak néhány sikerültebb mutatványon mulatott, de az előadás legnagyobb része nem igen nyerte meg tetszését, mert a mutogatott kuncz-toknál tisztelt polgártársunk Prasser bizony sokkal különbeket tud. A hasbeszélés pedig éppenséggel izléstelen, sőt ügyetlen, mert nincs ember, kit az csalódásban tartson. Bosko redivivus régi, s ma már nagyon túlhaladott darabjaival a közönséges vásári kóklerek családjába tartozik.

— Tánccsétel. Igalból értesítenek bennünket, hogy ott f. október hó 20-án néhány fiatal ember kedélyes tánccsétel rendezésével vidámitotta fel a különben egyhangu társadalmi életet. A belépődíj nélküli zártkörű tánccsétel az olvasókörnek ezáltal virágfüzékkel és csokrokkal stb. izléssel díszített termében volt megtartva. Az estély háziasszonya a köztiszteltben s szeretetben álló művelt lelkű Koch Jánosné járásbíróné 5 nagysága volt, ki este 8 órakor megérkezve s a rendezőségétől elfogadva a számára hozott virágcsokrot. — A Rákóczi hangjai mellett vonult be s foglalt helyet a szintén virágokkal díszített emelvényen. Ekkor vette kezdetét a mulatság s tartott határtalan jó kedv mellett másnap virradtig. Az estély hájos hölgyekoszorúját a következő hölgyek alkották: a ladypatronessa társaságában jelent meg Rök Irén k. a. Pécsről, Szigethy né, Sárközy Vilma és Sárközy Jeni k. a. Szillból, Némethné Sörös Gizella s Sörös Lujza k. a. Büsséből, Vajda Béláné, Gruber Imréné s nővére Nyul Laura k. a. Vadkerty Antalné Irma és Erzsike k. a. Igalból stb. stb.

— Valami svihák zsidó apokryph levelet küldött föl az „Egyetértés“-nek és a »Neue freue Presse«-nek, melyben lapunk szerkesztője Szalay Károly ajánlkozott, hogy a „Függetlenség“ cautióját leakarná tenni. Az Egyetértésnél a levél kohloltását azonnal felismerték a fogalmazás zsidó magyarságáról és foghagyma szagáról, sőt az írásról is, de közölték azért, mert ugyanaz a bécsi lapba is beküldetett. Az „Egyetértés“ a hozzá irt commentárral a hírlapolvasó közönséget — igen helyesen — jónak látta felvilágosítani a dolog valódi állásáról, nem volna szükség rá tehát miként a levél hazug voltát mi is kijelentjük, de tesszük ezt azért mert ebben is egy czafolatlan adatát látjuk a zsidó szemtelenségnek, mely hamisít és hazudik, csak azért mert ez már kitörölhetlenül természetében van. Mondja ezután valaki, hogy a zsidó is olyan ember mint más! Nem igaz: mert míg más ember vétkes szükségéből, vagy pillanatnyi indulatból, a zsidó mindezt azért teszi, mert az vérebén van. Egyébiránt mi is azt mondjuk: Ne örüljenek a zsidók a „Függetlenség“ bajának oly nagyon, majd kiheveri az azt, s ha nem, más lép helyébe ellenük, mert az antisemitizmus a geschrez nem teszi tönkre, de minden újabb szemtelenségük csak táplálja nevelti azt mindaddig, míg az egész keresztény világ belátja, hogy a zsidóval együtt élni nem lehet.

— A „Debrecezen“ pártunk elveit képviselő, jelesen szerkesztett lapban olvassuk, hogy Lévy Henrik az első magyar általános biztosító társaság érdemes vezérigazgatója a

alkotmánytan? oh uram ön csakugyan vagy az örültek házából szökött ki, vagy oda kerül, ha már ilyen ostobaságok is szükségesek, úgy inkább hát beszéljen ön tanítványainak az Osztrák-magyar birodalomról, magyarul, ha éppen teljesen el nem kerülheti, no hát imádkoztassa magyarul a gyermekeket; a könyv nélküli tanulást sehogy sem szabad elfelejteni.

„De a szülők nagyon panaszkodnak, ha a gyermekeket otthon is tanulóval foglalkoztatom.“

„Mit törődik ön akármivel, jegyezze jól meg, hogy én az első személy gondoskodom magáról s ne másról, tegyen úgy mint mondodom nem bánja meg.“

„Hiszi ön?“
„Nem hiszem, hanem tudom. De a menyköbe is,“ szakasztja félbe a beszélgetést óráját zsebéből kihuzva s megtekintve az idegen „későre jár az idő, távoznom kell, — a viszontlátásra Boldog ur, az alázatosságot s vak engedelmességet különösen el ne felejtse.“

E pillanathoz egy özbak ugrott fel nem messe Andrásunktól, ki a zőrejre akaratlanul is visszafordult. Az ijedt őz az alatt keresztül futva a tisztáson eltűnt a bokorba. A mint András látogatójához visszafordult, annak csak hült helye volt már, eltűnt.

A tanító csak most vette észre, hogy a völgyből kőd emelkedik felfelé, s hogy a hold mekkora utat tett már.

Bizony késő lett, s meg is hült a levegő egészen, kezdett fázni úgy pőrén a mint a munkához neki vetkőzött. Vagy talán csak a borzongás volt ez, melyet látogatója benne keltett? Körültekintett jobbra, balra, hogy a sötét alakot nem látja-e valahol, de a tisztás elhagyott, üres volt, borzalmas vendége ez lehetetlen, megfoghatatlan módon eltűnt, mint a hogy megjelent.

(Folyt. köv.)

győrmegei tisztikar javára szolgáló segélyalap megteremtésére 10.000 frtos alapítványt tett

— A gyékényesi „lázadókat“ a kaposvári kir. törvényszék e hó 24-én kelt határozatával szabadon bocsájtotta az iratok illetékességi szempontból a bpesti kir. tsz. k. büntető osztályához küldettek.

— A zsidó spekuláció vakmerőségének illusztrálására közöljük az alábbi esetet, melyről tudósítónk a következőket írja: Fürkampe István kányai k. kath. tanító f. hó 10-én a tabi hetivásáron eladott 10 1/2 mmasza buzát, mmaszáját 9 frtjával Stern Sanu tabi zsidó kereskedőnek; a zsidó kiöntette a megvett buzát egy raktaba, aztán egy utalványt adott az eladónak, hogy avval menjen Osterreich Mór kereskedő boltjába, hol a buza árát majd kifogják neki fizetni. — Fürkampe ur Osterreichnél felmutatta az utalványt, de legnagyobb meglepetésére Osterreich a buza árának kifizetését megtagadta, felhívván indokul azt, hogy az eladó neki ennyi és ennyivel tartozik, tehát nem köteles neki fizetni. Ez a tényállás! — És ez nem az első eset; gyakrabban megtörténik Tabon az, hogy egyik másik zsidó, ha a hetivásáron valamelyik adósát látja gabnával a piacon, megbizta valamelyik hitsorsosát, hogy vegye meg tőle, s vétellel megbízott alkusz aztán előbb kiönteti a megvett gabonát, s a jöhízemű eladónak utalványt nyom a markába, s azzal a hitelezőhöz utasítja, itt aztán nolens volens lehuzzák a tartozást. Das heisst spekulieren! Igaz, hogy ez lenne a legrövidebb sommás eljárás, de törvénytelen és a szegény ember rovására történik r. l.

— Z. Egerszegen ismét komoly jellegű zavargások előjelei mutatkoznak, úgy hogy N. Kanizsáról ismét katonaság hivatott oda táviratilag. Okt. 18-án a délutáni vonattal egy század Knebel gyalogság oda távozott. Irja a „Zala“; mi pedig akökről a komoly jelekről mást gondolunk, azt t. i. hogy az antisemitizmus sokkal jobban át ment a nép vérebébe, gondolkodásába, mintsem hogy valaha zsidóknak és azoknak a jó uraknak, kik a zsidóért és a zsidó járomban levő kormány politikájáért tűzbe vízbe mennek csak jó képet is mutasson. Zavargástól azonban, melyet ma már a nép sem tart jó eszköznek, bizony nem tarthatnak a zsidók; azzal a katonautaztatással, melyet a nyul természetöknél fogva folyton rémlátásokban levő zsidók insceníroznak, nem jó sürün tréfálózni, mert a türelem vékony hur, s ha az elszakadt, következik a szenvedély féktelensége — aztán ki méri ki annak határát?

— Eltűnt leány. A „Budapest“ írja, hogy Miskolcra egy Hinterberger Adolf nevű ottani vasuti hivatalnok Eleonóra nevű kedves 13 éves leánykája szept. 30-án midőn reggel a holtba ment lisztért eltűnt és azóta nem látta senki; szülei kétségbe esve keresik, de hasztalan. Emilitett kollegánk megjegyzi, hogy „A szerencsétlen gyermek eltűnését antisemita körök felhasználják persze izgató céljaikra.“ Legyon őszinte t. kartársunk és mondja meg, hogyha gyermeke eltűnnék nyom nélkül: nem ébredne-e fel sajtó lelkeben azon gondolat a történet után, — hogy azt a zsidók ölték meg? Ha ő erre nemmel felelné, azt mondanánk rá amit Freidman mondott a végtárgyaláson: „Higgye a ki hiszi.“ (Ébredés.)

— A „Függetlenség“ jelenti, hogy cautióját Komjáthy Béla eddigi cautionarius helyett Csatar Zsigm. volt képviselő és pártunk tagja fogja Verhovay Gyulával közösen letenni. A cautionáltozás a Függetlenségnek nem jelent irányváltozást is.

Irodalom és művészet.

Irodalmi értesítő. Azon több oldalról nyilvánított obajnak megfelelőleg, hogy az „Idézetek Tára“ könnyen elhanyagolt havi füzetekben. Hanem kötetekben jelennek meg, az eddig megjelent hat füzetet, mely a világirodalom mezejéről közel ezer szerzőtől több mint kétezkeresztás idézet, hoz, egy kötetben is kiadtuk s 1 frt 50 kr. postafordultával díjmentesen küldjük meg. — Presbyteris erga per autorem assignando octo sacra mittitur. A „Havi Füzetek“ kiadóhivatala Budapest, II. Donáti u. 3.

A magyar könyvkereskedők korona című szakközleményének könyvészeti rovatát okt. 1-től a „Csak szorosán“ című budapesti könyvkereskedők egyjete fogja vezetni, felhívja azért nevezett egylet a vidéki könyvkiadókat, nyomdászokat és szerzőket, hogy oly kiadványaikat, illetve műveiket, melyek rendes könyvpiacon nem kerülnék egy-egy példányban az ár megjelölésével nevezett egyletnek beküldjék, hogy a hiv. rovatba fölvétheessenek — s aztán visszaküldenek.

Adorján Miklós csurgói kép. tanító Szülőföldism e című könyve jelent meg. A népiszkolák III. osztálya számára van írva, de tekintve gondos tartalmát, mely az általános földrajzi fogalmakat, Somogy megye helység nevét, a nevezetesebb helyek történeti múltját, jeleni műveltségi, forgalmi, gazdasági állapotát, rövid népmélt, éghajlati, talaj és nemzeti viszonyait stb. foglalja magában, mondhatni, hogy egy kis monographia dióhéjban: a felnőt nép is használna olvasgatni. Iskolákban való tantátsától pedig igen practicus eredményeket várhatni. A könyv ára 40 kr. Kapható Fischel Fülöp kiadónál Nagy-Kánizsán, s Hagelmann Károly könyvkereskedésében is Kaposváron.

Uj zene m. Mennér és Schleinung zene-műkereskedésében Szegeden megjelent: „Tíz közkeletűségű alföldi dal.“ 1. Temetőben keresztre szállt a rigó. 2. Haragomban olyan vagyok. 3. Csicsónának

három lánya. 4. Erre, erre, most ment erre. 5. Pince pince, tizenhárom sor pince. 6. Hallod-e hallod-e. 7. Virágra szállt a pille. 8. Kalapom, kalapom csurgóra. 9. Végig mentem a tápi nagy utcán. 10. Nem szeretem az uramat. Zongorára és énekre szerkesztette Tisza Ajdár. Ára 1 frt 50 kr.

Vidékről.

Balaton mellől, (Zala) 1883. okt. 16.
Tekintetes szerkesztő ur! A „Népjog“ című becses, igazán magyar-érzelem szülte lapja vidékünkre is több példányban jár, de úgy látszik, nincs e tájról tudósítója, azért nem közöl semmit az itt történetekről.
Megragadom tehát az alkalmat, Zalamegye Balaton partjának kies vidékéről értesíteni Tek. szerkesztő urat, nehogy azt gondolják önök s lapja tisztelt olvasóközönsége, hogy e semita világban mi talán nem is élünk, vagy ha élünk oly boldog és megelégedett életet élünk, mint azok az urak ott Budapesten a kik ősi jogaikból bennünket kiforgatni készek. A kihirdetett statárium még folyton izgalomban tartja a kedélyeket és ezen izgalom maga mutatja, hogy fölötte csatlakoznék az, ki úgy vélekednék, hogy meghaltunk.

Élünk bizony, hála Isten még mi is, bár a zsidófej szellemi s anyagi élet s érdekeinket úgy rágja is, mint rozda a vasat, de erős a jobb jövőbeni hitünk s reméljük az antisemitizmus szent ügyének győzelmét, addig pedig nem hagyjuk magunkat, védjük a hogy lehet. Berégeztük a szüretet. Amit az édes gondviselés buzából megvont tőlünk a nyáron, a szőlőből bőven kárpótolta most őszszel. Ilyen szüretet még nem élünk 53. óta. A kinek egy kis darab szőlője volt, kellő mennyiségben szüretelt a jó hírnevű spezezi kontyálaválóból. Iparkodnak is a zsidók, hogy a mit a nyáron elmulasztottak azt az őszszel helyre pótlják. Van „gescheft“ és „reback!“ De van már a magyar népek is annyi esze, hogy borát potyára nem adja. Vannak már keresztény borkereskedőink is, kiket a nép mindenütt örömmel lát, habár a zsidók is megmozdítanak minden követ, hogy kiszorítsák őket a versenyből felhasználnak rendint, kiszimtolják a viszonyokat, s a szerint forgatják magukat a keresztényekkel szemben, mint a hogy természetükben is rejlik.

Most türes hordókat hoznak s kínálgatják azoknak, akik megszorulnak, jó kamatbér fejében csak az a szerence, hogy népünk e tekintetben is tartózkodni kezd a zsidótól. Amiből helyül közel még mindig akadnak egyes atyámfiai, kik nem akarják belátni saját kárukat, s ha a hordó geseft nem sikerül, néz más után. Így péld. egy mézszáros zsidó, a szüret alkalmával — nem pénzért — hanem mustért adja a húst. Persze a nép, ki folytonosan erős munkát végez, kénytelen, testi szükségleteinek kielégítése végett hozzáfordulni miután a munkát nem hagyhatja félbe. hogy máshova küldhessen husért. Ezt a zsidó igen jól tudja, s a kényszer-alkalmat saját hasznára kiszakmányolja. Egy fertály (15 liter) musté. t nem ad többet 2—3, kilo husnál s így egy kilo husért 32 kr. helyett kap legalább 50 krt. Hanem hát a szabad ipar azért még is csak éljen, kiáltják sokan persze a zsidók s zsidó barátok. A kormány hallgat, sőt dédelgeti a zsidókat.

De nem folytatom tovább nehogy keserves örömben még oly dolgokat találjak a t. közönségnek elmondani, melyből a zsidók nagy öröme, a drágalatos főügyész ur valami bünt magyarázhatna ki; csak azt kérdem vajlon nem lehetne e az ellen orvosságot találni, hogy leveleimet s a „Népjog“-ot nem kaphatom meg rendesen, habár a postamester zsidó is.*)

Csurgó, október 22.

T. szerkesztő ur!

Nem kényerem az irás, azért hallgattam eddig is pedig ugyan volt elég a mit érdemes lett volna tudni, de hát most már hiába nem lehet elhallgatni, s elhallgatva mintegy helyeselni azt a sok istentelenséget a mi történik. Nem akarom felmelegítve előadni azt a mi „zavargások neve“ alatt ugy is elmondattott ugy is ismeretes s csak a legujabban történetekről emlékezem meg.

A letartóztatottak egynemelyikét s ezek között Sedlág borbélyt is a kaposvári kir. törvényszék haza bocsájtá, úgy gondolkodtak sokan, hogyha már a törvény nem ad az ártatlannak elégtételt, hát adjanak polgártársai megtudván tehát az érkezés idejét, több százan kimentek a vasuti állomáshoz a haza érkezők elé: már most a helyett hogy azok a kiket illet a közvélemény eme nyilvánulásából tanult volna, gunyt ütnek belőle, ütik a dobot tovább is s akkor aztán aj vaj geschrient üvöltének, ha ingerültségében egyik másik polgártárs a dobverőt kiveszi kezükből.

Soha se voltam barátja annak, hogy valamely kérdés erőltet oldassék meg, annak helyességét se ismerném el, hogy valaki önmaga legyen bírja magának, hát nem foghatja rám senki jölelki ember, hogy mit modok azért mondom, mert helyeslem a zavargásokat.

Nem helyelem biz én, hanem azt nem tagadom, hogy megértsem, különösen mikor annyi oka van majd minden embernek az ingerültségre, s még sem akarják belátni a zsidók, hogy nagyon bölcsen cselekednének,

*) Talán épen azér jölész utánna nézni mert mi rendesen küldjük Szerk.

ha békésen viselnék magukat a helyett, hogy haszontalan henczegekkel olajt öntenek a tűzre, s azt is kihívják, a kinek különben esze ágában se volna kiállani.

Ilyen henczög frater Csurgón is van, a ki türes órában végrehajtó, uton utfélen nyíltan dicsekedik, hogy ő küldözi a feljelentéseket a bíróságokhoz, s én csak azt csodálom, hogy ennek a tajtékozó jordánnak a bíróság nem üt körmére, mert bizonyos, hogy hamisan vádaskodik, így üldözi — a legszemtelenebbül — hamis vádjaival Cs. G. urat is, pedig itt mindenki tudja, hogy ha Cs. G. ur nincs s meg nem gátolja, a zsidó gyereket, kit gyanuba vettek, mint gyújtót bele dobják a tűzbe, de hát a zsidó így közöni meg a jótéteményt.

Hogy a zsidó praktika sokféle azt ma már nem igen szükség bizonyítani, mutatól álljon itt egy kis történet.

Egy napon hire futamodik, hogy Iczig zsidót kifosztották, kiásták boltfalát azon másztak be; el is mondja, hogy erre meg arra van gyanuja; a pandurok, körül fogják az egyik gyausított egyént s egy kis segítségével be vall mindent. Vizsgáló bíró elé kerül a dolog de hát ez már többet is hallott életében s nem hisz el mindjárt mindent, megvizsgálja a helyiséget, s azt tapasztalja, hogy különös mérnöki tehetsége lehetett annak a tolvajnak, a ki a lyukat furta, mert éppen eltalálta azt a keskeny kis helyet, melyet két egymás mellett való állvány szabadon hagyott meg azután a lyuk belülről sokkal tágasab volt mint kívülről s mégis a törmelék kívülről volt nem pedig belül; a vizsgálóbíró tovább megy a nyomon s kisül, hogy az állítólagos tolvaj nem fér át a lyukon; ennyi tapasztalat után az állítólagos betörők szabadon bocsájtattak ugyan, de azt még nem hallottuk, hogy a boltossal tör tént-e valami?

Ha érkezése lesz t. szerkesztő urnak ugyan tudakolja meg. Alsóki.

Balaton mellől, (Somogy) 1883. okt. 20.

Tekintetes szerkesztő ur! A zsidó szemtelenség annyira vetemedik, hogy midőn kifoszt valakit még áldozatának jól tevőjéül akarja magát feltüntetni.

Hogy a rongyos zsidó, a ki azt akarja elhitetni, hogy semmiért sokat ad kicsinyben legűgyesebb csaló és uszorás, kevesen gondolnak réa a mi jó népünkben, ha hogy 3 méter 2 krajczáros pertlire vagyon szükség, asszonyaink szivesen megcsérlik ezt egy szakasztó buzáért, természetesen a gazda padlásáról s annak tudtán kívül — mely buza legalább is 36 kr. o. értéket képvisel. 36 krajczárt érő gabonáért tehát csak 6 krajczár értékű pertlit adott a zsidó.

Ugyan hány százalék ez? Ennek kiszámítását az hiszem leghelyesebben az iskola mesterre bízhatnánk — leány gyermekek számára alkalmas például szolgálhatna.

Mondom azt csekélységnek tartjuk pedig dehogyan csekélység, ha kisé jobban szemléljük meg fogunk győződni, hogy ezen uton lesz néhány évtized alatt a rongyos zsidóból, akit megengedtünk közönségünkben települni — a mi keserves keresményünk árán többé pénz, uszorás, földbirtokos minden faluba van erre elő példa csak körül kell nézni.

A rongyszédő után jó a többi jöltévé, ilyen a pálinkás zsidó. Persze a törkölyt meg szilvát keresztény magyar ember is kifőzde, de hát az előjáróság inkább a Gábor zsidónak adja tud az ő inyökre való pálinkát főzni; talán azért, mert mindig náthás.

De még magyar dohányt is juttat, persze hogy bölény levelét is aprít a dohány közé ez ám az a drága bűdös, melytől kevereg a keresztény embernek a gyorra vagy a feje! Hozzá még meg is csalták; mert azt hitte és hiszi, hogy magyar dohányt szív, pedig bölény levelét.

No de ez még mind csekélység: a „szegény ördögnek is kell élni“ mondják s ha még itt vége volna!
De hát a gazdag zsidó jöttévék.
A fordított pófajú Tóni zsidótól kölcsönt kapott István mégpedig: 1 mérő rozsot és 6 merce árpát, hogy áldotta a jótétét s ime alig mulik el néhány hónap, aratás után fizet vissza 35 merce (árpa) eleséget és 1 frt 50 krajczár készpénzt a zsidónak.

Jakab zsidó kisegíti József gazdát először 90 frt, azután 150 forinttal, ezen 240 forint négy esztendő alatt 650 frtra nőtt. Hogy visszafizethesse el kellett adni a birtokát Ignácznak, Jordánnak. Így azután a pénz is, meg a birtok is zsidó kézbe került. József pedig el-mékedhetik a zsidó jöttét felett.

Hát az Izrael, ez csak egy paszomantos ember, de a zsidó korszamos, korszama hitelt János telkes gazdának. De mire észre vette magát, zsidó lett a telke is szöllőbirtoka is.

De nemcsak hogy a birtok lett a zsidó, hanem a régi telkes gazda és szöllőbirtokos zsidók napszamosává lett; nagy szerencséjének tarthatja, ha tőlük napszámot kap.

Ime ilyenek a népboldogító jöltévé zsidók, hogy cselekedeteik a mi vidékünkön elismerésre fognak találni, nemcsak itt S.-Endrén; hanem széles e hazában is, azt reméljük Istentől, pedig a mi legbecsületesebb zsidaink, nemcsak megvárják, hanem követelik is, hogy őket a nép respektálja.

De hát respektálja is ugy dalolják szél

tiben hosszában a zikzen-zakzenét, csak úgy harsog. Most már a zsidó sakter is tanulgatja; de mindenkor keserves könyök hullanak szeméből valahányszor elvégezte. Nem akarja bevinni a természetét az új „Rákóczi indulót.” Ezek után soraim bezárva, vagyok tek. szerkesztő urnak tisztelő készszolgája: Endrédi.

Szill, 1883. okt. 22. A »Világosság« című lap f. évi okt. 24-ik keleti 43-ik számában «C» aláírással olvastam azon közleményt, mely a »Népjog« szilli tudósítója ellen irányul.

A közlemény írója — ki zsidó volt és nem átalotta fájának legundokabb módjával a „Népjog“ szilli tudósítójának tollát szennyes és piszkosnak nevezni — azt állítja, hogy a szilli tisztességes és békés polgárokról több rágalmazó és gúnyt tartalmazó tudósításokat közölt; azonban azt elfelejté érteni, hogy a zsidó békés és tisztességes polgárokról volt a szó.

Midőn tehát az illető ezen hazug állítását a leghatározottabban visszautasítottam, a t. közönség józan megbírálására bízom, itéljen ő, vajjon békés és tisztességes polgárok közé számíthatók e azok, kik a község kanasztár az utcán nyíltan megtámadják és megverik. — Továbbá, mint a „Népjog“ f. évi 42-ik számában olvasható volt egymást pofon vagdalják és megbotozzák, de még ezzel sem érik be, hanem egyik a másiknak az ablakfókjait bezuzzák.

Persze az illető mindezeket együgyű észével tekintetbe nem vette.

Most pedig én figyelmeztetem az illetőt, miszerint kímélje meg a „Népjog“ Szilli tudósítóját aljas fenyegetései és jóakarói tanácsától, mert az fenyegetéseitől nem retteg, jóakarói tanácsára pedig nem szorul.

Ez alkalommal kijelentem azt is, hogy e tekintetben semmiféle „Jordánnak“ „C“ vagy „D“ betűvel ellátott levelét figyelembe nem veszem. „Szilli.“

Különfélék.

— Egy csók. Mult hó 2-án Knowlo Eliza egy tizennégy éves iskolás leánya sétálni ment Grenvichben midőn egy Wall William nevű fiatal ember lépett hozzá és a Matfordba vezető ut iránt tudakozódott. A leány azt mondta, hogy épen Matfordba megy, mire a fiatal ember mellette maradt. Mikor elváltak Wall lehajolt és megcsókolta a leánykát. Eliza elkezdett sikoltozni, két férfi megfogta Wallt és a bíróság elé vették. A bíró így szólt: »Szégyen, hogy egy fiatal leány világos nappal is ki van téve ilyen sértéseknek.“ És két havi kényszermunkára ítélte a vádlottat. A »gonosztevő« meghajolva mondá: »Egy csók ily piros kis szájra megéri a két hónapot.“

Nem illik. Ha jó kedvünk kerekedik némelykor elmondjuk, hogy s z a b a d e m b e r e k v a g y u n k! Valóságban azonban nem vagyunk egyebek, mint nyomorult foglyok, a kiket a szokás azon körhöz láncol, melyet társaságnak nevezünk. A lánc szemei közül, melyek némelykor, hogy ne lássuk annyira meg, holmi lim-lommal be vannak fonva, — egy sem annyira kiállhatatlan, nyomasztó mint a mely e két szóval jelezteket „nem illik.“ Bámulatos mi minden nem illik a világon! egynek ez, másinak amaz, harmadiknak meg más. Mint lidérc nyomás nehezedik ez az emberre s gátolja nagyon sokszor, hogy örüljön életének. E kötelék legszorosabban övedzi azon hölgyeket, kik férfi ótalmat nélkülözni kénytelenek. Ha jegyzékbe vennék mind azt mi illik vagy nem illik, oly tarka képet kapnánk, hogy a társaság rabszolgája kénytelen volna hahotára fakadni önmaga felett. Nem illik egyedül haza menni hölgynek este, ha azonban valami salonbáb, kinek jelleméről senki jót nem állhatna hazáig kíséri az illik. Tisztességes, jellemes férfi ismerősével nyilvános táncszalamba menni s ott védelme alatt kedélyesen ártatlanul mulatni nem csak nem illik, sőt szörnyűség, de csatlakozva idegen családhoz, kik vele mit sem törődnek, udvarlótól körülvéve kihívón hanczározni ez már illendő. Színházban a szomszédokkal beszélgetni, ha bemutatva nincsenek nem illik, de ismerős háznál két bemutatott férfi unalmas, nem ritkán kétértelmű lotyogását ártatlan arccal végig hallgatni — az illik. S ez meg mind még csak ártatlanabb dolog. De hányzor ellenséges ez az örökös nem illik; a szorgalomnak a takarékoságnak, a becsületnek. Hányzor elmaradna az ember valamely mulatságból, hányzor nélkülözne igen szívesen új öltözéket, ha — illene! — miután az illendőség tana majd mindenkire külön szabályokat tartalmaz, azért ez mai divatos létünk történetének legvastagabb kötete; le kellene szokni arról, hogy annyit olvassunk.

Az október hó. Egy német statistikuskiszámította, hogy októbert megilletné a »házaság hava« elnevezése, miután e hónap kötetik a legtöbb házassági frig. Október után april, ezután november kötetkezik s május csak a negyedik helyet foglalja el. A házassalandókra legmostohább a február. Számokban kifejezve az arányt, ez Berlinre például így

Áll: október 1813, april 1539, november 990, május 956, februárba pedig csak 597 házasság. Jó tanács. Első jogász: »Megöl a méreg, de nem is tudom mit csináljak a fél város üldöz számlákkal s egy hatos sincs a zsebemben. Második jogász: »Tudod mit, küld el a számlákat az én öregemnek úgy is azt írta ma, hogy maholnap megújja, miként mindég csak az én adósságaimat fizesse.«

Nőtlenek miniszteriuma. Így nevezi el egy párizsi lap a mostani francia miniszteriumot. Négy közlők: Campenon tábornok hadügy, Waldeck Rosseau belügy, Challemeil Lacour és Raynal a közmunkák minisztere nőtlenek. Cochery a posta és távirádák minisztere pedig özvegy.

A magány előnye. A: »Ugyan kérlek már mi örömd lehet itt sétálni ezen elhagyott város részben, hisz itt még a madár se jár? B: »Van ennek pajtás egy nagy előnye, itt nem találkozhatsz egy hitelközlemmel sem.«

Jelvényes s jelmondatos levélpapírok ismét divatnak, alkalomszerű tehát megemlékezni olyankor, melyeket a régi időben ismert vezetességek használtak. Így Krisztina Svéd királyné ki hosszú kalandozás után végre Rómába a Corsini palotába halt meg, repülő fecskét használt s jelmondatul »Pour chercher mieux« (keresvén a jobbat) La Vallière csisszony XIV. Lajos kedvenc hölgyeinek egyike alig kinyílt rózsát választott jelképül e körirattal »Quantos mi mostra men, tanto piu bella« — (mennél titkosabb, annál szebb.) — Az Orsiniak jelmondata: »Serpere nesit« (csuszni nem tud). Csinos jelvény egy vándor galamb ez olasz körirattal »L'invidia, l'invidia«; (küldöm és irigylem) továbbá négylevelű loher a jelmondatul »Pecore chi calpestando me« (csak a buták tiporak rám). Mielőtt a Bourbon család a francia trónra jutott jelmondata volt »Penetrabit« (áthat) mely szó kard hegyére volt állítva.

Washington nagyon komoly férfi volt s azt állítják róla hogy egyetlen élezt mondott életében. Azon vita alkalmával, mely az állandó hadsereg felállítására s létszáma körül forgott, egy képviselő oly értelmű indítványt nyújtott be, hogy a hadsereg létszáma legfeljebb 3000 emberből állhasson. Erre felláll Washington s pótindítványként elhatározatni kéri, hogy az ellenség soha se lehessen 2000 nél számosabb. Mire homeri kacaj támad, s az első indítvány elvetetik.

Kaposvári piaci árak.

Október hó 16-án.

Table with 2 columns: Item and Price. Buza 10 ft, Rozs 7 ft 20, Kukoricza 6 ft 60, Árpa 7 ft, Zab 5 ft 80, Hajdina 6 ft. Métermázsánként.

Szerkesztői üzenetek.

Zerus. Régen vártuk, örömmel vettük; csak sürrüben találkozhattunk.

Budapest. Már alig tudtuk megmagyarázni a hallgatást, betegség a gyógyulással együtt véve, fogadjá részvétünk s örömrünk egyidejű kifejezését.

B-a. 21-re meghívót 24-én vettük ugyan, de meghívó nélkül is ott lettünk volna ha elfogultságunk engedi.

Csököly. Így nem adható levelet írunk.

Csáktornya. Azon vidéki eseményekről kérünk értesítést. Költeményekkel tálhalmozva vagyunk.

P. I. Gy. Nagyon is beillik, várjuk beérkezése után írunk mindenről.

G. E. Nagyon magántermészetű, levelet írunk.

B. Baan. Megküldöttük. A szives elismerést köszönjük.

Szerkesztésért felelős:

Szalay Károly.

Nyílt tér.*

Nyilatkozat.

A »Népjog« 40-ik számában »kántortanító választás, kántor és adósevelek« cím alatt közzétett rágalmakra válaszolom, — hogy az ott foglaltak századrésze roszakaratu hazugság, — s hogy én többet nem tettem, mint a menytit saját érdekemben, a jóesség és tisztesség korlátai közt tennem szabad volt. Emlékezzék Gött Ede kntanító ur szent-lőrinczi ünnepeles beigtatására. — s ily alap-talan rágalmazásokkal ne igyekezzék saját háza elől a szemetet seprni.

Sértő kifejezéseit és czimeit pedig visszautasítottam. Szigetvár, 1883. október hó 23-án.

Papp János, kántor s okleveles elemi tanító.

Tájékozó! Olvasóink szellegi helyzetén segíteni keresztényi kötelességünknek tartjuk. E nemes czél elérésére-sikerült nekünk egy teljesen megbízható gyakorlati vegyész megnyerni, aki számos, kevés költséget igénylő, tartós és szép jövedelmet hozó gazdászati és kereskedelmi czikkek, nem

kevésbé eddig csupán zsidókat gazdagító szesz italokat és ehhez szükséges eszenciák gyártását nyomtatott utasítás szerint vagy szóbelileg is mérsékelt díjért tanítja. Vissz-márkával ellátott »Tájékozó 101« feliratu, e lap kiadóhivatalához intézett levelekre azonnal bővebb értesítés adatik.

* E rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

HIRDETÉSEK.

1584. szám. tkvi.883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lengyeltóti kir. jbiróság mint tkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyar kir. kincstár végrehajtónak Nagy Ádám látrányi lakos végrehajtást szenvedő elleni 179 frt 89 1/2 kr. tökekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a lengyeltóti kir. jbiróság területén levő Látrány község határában fekvő a látrányi 113 sztkvben A. I. a. foglalt 2/3 telekre 319 frtban és A. 7. 622 hrsz. alatti szöllő ingatlanra az árverést 560 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi nov. hó 7-ik napján d. e. 10 órakor Látrány község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 31 frt 90 krajczárt, illetve 56 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881.évi no-

vember 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes érték-papirban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tkönyvi hatóság. Lengyeltótiában 1883 évi szept. hó 27-én.

R ö k k, kir. járásbíró.

Magánhirdetések. A legjobb szivarka-papir a LE HOUBLONI Francia készítmény óvakodjunk az utánzástól! Csak akkor valódi ezen szivarpapír, ha minden egyes lapja LE HOUBLON bélyeggel s mindegyik boríték az alábbi védjegy s névaláírással van ellátva. Cawley & Henry, alléinige Fabrikanten, PARIS

Nyujtsuk a szerencsének jobbunkat! 500,000 márka főnyereményt ígér kedvező esetben a leg-ujabb hamburgi nagy pénzsorsjáték, mely a magas kormány által jóváhagyott, biztosított. Eme újabb játéktervezet előnyös berendezése abban áll, hogy rövid pár hó lefolyása alatt 7 sor-kell bizton történni ezek között vannak főnyeremények esetleg 500.000 r. márka, illetőleg 1 nyerem. á m. 300,000 2 nyerem. á m. 50,000 253 nyerem. á m. 2 000 1 nyerem. á m. 200,000 1 nyerem. á m. 30,000 6 nyerem. á m. 1 500 2 nyerem. á m. 100,000 5 nyerem. á m. 20,000 615 nyerem. á m. 1,000 1 nyerem. á m. 90,000 3 nyerem. á m. 15,000 1036 nyerem. á m. 500 1 nyerem. á m. 80,000 26 nyerem. á m. 10,000 29020 nyerem. á m. 145 2 nyerem. á m. 70,000 56 nyerem. á m. 5,000 19463 nyerem. á m. 200 1 nyerem. á m. 60,000 106 nyerem. á m. 3,000 150, 124, 100,94, 67, 40 20 Ezen nyereményekből az első osztályban 400 sorsoltatik ki 157,000 m. összegben. — Az 1 oszt. főnyeremény 50,000 m. tesz s a 2-ikben 60,000, a 3-ikben 70,000, a 4-ikben 80,000, az 5-ikben 90,000, a 6-ikban 100,000, a 7-ikben azonban esetleg 500,000 illetőleg 300,000 200,000 stb. márkára emelkedik. A nyereményhúzó-sok tervszerűleg hivatalosan vannak megállapítva. — Ezen nagy az állam által biztosított pénz-sorsjáték legközelebbi nyereményhúzáshoz 1 egész eredeti sorsjegy csak 6 m. vagy 3.50 frt o. é. 1 fél " " " 3 m. vagy 1.75 frt o. é. 1 negyed " " " 1 és fél " " 90 kr. o. é. Mindennemű megbízások a pénz beküldése, postautonni fizetés vagy az összeg utánvétele mellett rögtön a leggodosabban feljesítettnek, mindenki az állam czimerével ellátott eredeti sorsjegyet túllink saját kezeibe kapja. A megrendelésekhez a szükséges hivatalos tervezetek ingyen mellékelteknek, melyekből egy a nyeremények beosztása az illető osztályokra, mint szintén az illető betétek is megláthatók és minden huzás után érdekelt feleinknek felhívás nélkül megküldjük a hivatalos huzási lajstromok Kívánatra a hivatalos tervet előre megküldjük megtekintés végett bérmentve és készek vagyunk nem tetszés esetében a sorsjegyet az összegnek visszafizetése mellett huzás előtt visszavenni. A kifizetések tervszerűen pontosan s az állam jóállása mellett történnek. Csoportozatunk mindig a szerencse kegyeltje volt és érdekelt feleinknek sokra a legnagyobb nyereményeket fizettük ki többek között 250.000, 100.000, 50.000, 60.000, 40.000 stb. márkával. Egy ily a legszolidabb alapokra fektetett vállalatval előreláthatólag mindenütt a legelőkelőbb részvétre lehet bizton számítani s kérjük ennél fogva, hogy minden megrendelést teljesíthessünk, a megrendeléseket már is minél előbb, de mindenesetre f. é. október hó 31-ike előtt egyenesen hozzánk beküldeni. KAUFMANN és SIMON bank és váltó-üzlete Hamburgban. U. i. Ezzennel köszönetünket nyilvánítjuk az eddig megajándékozott bizalomért, s midőn eme újabb sorsjáték kezdetével a részvétre felhívó, ezentul is igyekezni fogunk, állandóan pontos és lelkiismeretes kiszolgáltatás által igen tisztelt érdekelt feleink teljes meglégedését kiérdemelni. A fentebbiék

Olajfestményll arczképeket akadémiailag képzett saját festőink által művészi kivitelben és mérsékelt áron készítettünk — élet-nagyságu mellkép ára vászonra 70/75 Cmt. 12 frt — ép ugy beküldött photo-grafiák, mint természet után. A teljes élethűséget biztosítjuk. St-Lucas Kunstanstalt Wien, Hernalis. Olajnyomatú képek, fotografiákról sat. árjegyzéket bérmentve készséggel küldünk.

Van szerencsém becses tudomásra hozni, hogy Csurgón Csokonai-utca saját házamban vegyes kereskedést nyitottam s azt a kor kívánalmainak megfelelőleg berendeztem. Midőn a legpontosabb kiszoglatról biztosítom, kérem sziveskedjék megrendeléseivel engem szerencséseltetni. Csurgón 1883. november hóban. Kiváló tisztelettel TIKKER JÁNOS.

3. évf... Kaposvárott az előfizetési Megjelen... Egész évre Fél évre Negyed évre Egy... H... könyvkeres... Nagy tény Semita hogy a „F... a lapnál beg... részét elke... nem kevés... melyet a... rosszabbak... ellen inser... nyire tudju... annyi része... s éppen ez... vak mondd... melylyel i... Pedig zsidó uraki... nek a dolc... csak újabb... mi már an... mit ugy lá... gé, hogy a... varta a... s zabad... s ccs m... makat; m... s adalma... esetnél meg... nézet mily... nyire beha... ket tökélet... tartani. Minden... rátkaik kim... lyet leirna... lása, mert... példa anny... testvér meg... a könnyű... ragadja az... tizenkettő... szélyessé v... szabad tov... erélylyel h... orvoslához... A zsidó... T... Sirassa... Bánato... És ti h... Temess... Szemfő... Ugy sir... S hogy... Elvisze... Szebb... Mint ő... Ha ti... Hantja... Ha ma... S nem... Édes-fá... Zengje... H...